[1]वह्यम्[A] [शकटम्], वाह्यम्, वाह्यम्, विवक्ष्यम्, वावह्यम्;
उह्यमानः, वाह्यमानः, विवक्ष्यमाणः, वावह्यमानः;
ईषद्वहः-दुर्वहः-सुवहः; — — —
[2]वहः, वाहः, परिवाहः-परीवाहः, वाहः, विवक्षः, वावहः;
प्रणिवोढुम्[B], वाहयितुम्, विवक्षितुम्, वावहितुम्;
[3]प्रौढिः, वहा, वाहना, विवक्षा, वावहा;
वहनम्, [4]इक्षुवाहणम्, वाहनम्, दाक्षिवाहनम्-इन्द्रवाहनम्, भारवाहणम्[C], विवक्षणम्, वावहनम्;
ऊढ्वा, वाहयित्वा, विवक्षित्वा, वावहित्वा;
प्रवह्य, प्रवाह्य, प्रविवक्ष्य, प्रवावह्य;
[5]पुरुषवाहं (वहति),
वाहम् २ } वाहम् २, } विवक्षम् २, } वावहम् २; }
ऊढ्वा २ } वाहयित्वा २, } विवक्षित्वा २, } वावहित्वा २; }
[6]वह्निः, [7]वधूः.

---

1. वहत्यनेनेति करणार्थे शकटादिके विवक्षिते '**वह्यं** करणम्' (3-1-102) इति निपातनात् यत्प्रत्ययान्तता। ण्यतोऽपवादः। करणभिन्नयोः भावकर्मणोरर्थयोः विवक्षितयोस्तु **वाह्यम्** इति ण्यदन्तत्वमेव।
2. वहन्त्यनेन बलीवर्दादयः भारमिति **वहः**=स्कन्धः। करणे 'गोचरसञ्चरवह—' (3-3-119) इति घप्रत्ययान्तो निपातितः। हलन्तलक्षणघञोऽपवादः। **वाहः** अश्वः। अत्र तु वहतीति **वाहः** इति वा, उह्यतेऽनेनेति वा वृत्तिर्बाध्या।
3. **प्रौढिरित्यत्र** 'प्राद्वहोढोढ्येषैष्येषु' (वा. 6-1-89) इति वृद्धिः। इयं च क्तिन्नन्त एव; क्तिजन्ते नेत्याहुः।
4. अत्र '**वाहनम्** आहितात्' (8-4-8) इति णत्वम्। वाहने यत् आरोपितं तत् आहितम्; उपरि निपतितेक्षुकं वाहनमित्यर्थः। **दाक्षिवाहनम् इन्द्रवाहनम्** इत्यादिषु तु आहितार्थकत्वाभावात् न णत्वम्।
5. 'कर्त्रोर्जीव**पुरुषयोर्नशि वहोः**' (3-4-43) इति कर्तृवाचिनि पुरुषशब्दे उपपदे **वहेः** णमुल्। पुरुषप्रेष्यो भूत्वा वहतीत्यर्थः।
6. '**वह्निश्रि—**' (द. उ. 1-21) इति निप्रत्ययः। वहति, उह्यते वा **वह्निः**=अग्निः।
7. '**वहेर्धश्च**' (द. उ. 1-166) इति ऊप्रत्ययः, धात्वन्तस्य धकारादेशश्च। वहति गृहकार्यमिति **वधूः**=स्नुषा।

A. 'तेन **वह्येन** हन्तासि त्वमर्यं पुरुषाशिनम्।' भ. का. 6-52
B. 'वृद्धौ रसां राज्यधुरां **प्रवोढुं** कथं कनीयानहमुत्सहेय।' भ. का. 3.54
C. 'दूरादपावर्तित**भारवाहणाः** पथोऽपसस्रुस्त्वरितं चमूचराः॥' शि. व. 12.34